

निलसलिलव्योमतेजोमवोऽयम् । नान्याधारः खशक्त्वैव
वियति नियतं तितीहास्य षुष्ठे निंदं विश्वं च शश्वत्यद-
लुजमनुजादिलदैव्यं समन्नात् । सर्वतः पर्वतारामभ्याम-
चैव्यचैवितः । कदम्बकुम्भमयन्ति: केसरप्रकरैरिव ।
बथोषणतार्कानलयोऽस्मि, शीतता विधौ, इुतिः के,
कठिनत्वमश्वनि । मरुच्छलो भूरचला खभावतो यतो
विचित्रा वत् वसुशक्त्वयः । आकृष्टशक्तिं सही तया यत्
खस्यं युरु स्वाभिसुखं खशक्त्वा । आकृष्टते तत्पततीव भाति
समे समन्नात् क? पतत्वियं खे इति । आर्थ्यभड्मते ल
अस्याश्वलत्वे प्रपि अचलाः पर्वताः सन्यत अस्यर्थेऽचि ।
अचलवत्त्वात् खक्त्रातो वर्हिगमनाभावाद्वा अचल-
त्वम् । तेन च तस्माश्वलत्वे द्वात्त्वलविधयोक्तं तत्त्वं विस्तरतो
भं गोलशद्वे वक्ष्यते । चलनशून्ये त्रिः “तस्मात्त्वमचलोभ-
वेति” कलसस्यापनमन्तः । “तस्मान्नाम घट्हे निलं लक्ष्मि !
त्वमचला भवेति” युरा० । “समाधावचला बुद्धिरिति,
गोता, अचला भक्तिरीब्बरे” इति युरा० । न चलति
खभावात् । शिवे यु० तस्य स्याणुत्तात् तथात्त्वम् ।
ब्रह्मण्य न० । “निष्कलं निष्क्रियं शान्तमिति” श्रुत्या अस्य
सर्वक्रियाशून्यतोऽत्रेचलत्वम् । आत्मनि यु० “निष्पः
सर्वगतः स्याणुरचलोऽयं सनातन” इति गोता ।

अचलकन्या खी अचलस्य हिमाचलस्य कन्या । पार्वत्यां, सा
हि हिमाचलेन मेनायाशुल्मादिता । तत्कथा च “प्रसूति-
रभवत्तस्य मेनायाः कन्यका सुतेति” शिवपुराणे प्रपञ्चे
दर्शिता । तन्मूलं कुमारे चोक्तम् “अथावमानेन पितुः प्रयुक्ता
दक्षस्य कन्या भवपूर्वपत्नी । सती सती योगविद्वद्देहा
तां जन्मने शैलवधूं प्रपेदे । सा भूरभाण्यामधिपेन
तस्यां समाधिमत्त्वाच्छुदपादि भवेति” इति अचलसुता-
दयोपत्र ।

अचलकीला खी अचलाः कीला इव यस्याः । पृथिव्याम् ।
अचलस्य सुमेरोः कील इव, अचलः कीलइवाव-
ष्टम्भकलाद्वा । किञ्चन्नपर्वतेषु मन्त्रादिषु यु० । ते च
हुमेरसुपवर्ण, “विष्णुशैलाः खलु मन्त्रोऽस्य सुगन्धशैलो
विषुलः सुपार्श्व इति” सि० शि० गो० दर्शितास्तेषां खरु-
यादि तत्त्वच्छब्दे वक्ष्यते ।

अचलजा खी अचलात् हिमालयात् जायते जन-डृत० ।
पार्वत्यां, तत्कथा पूर्वशब्दे उक्ता । पर्वतजातमात्रे
त्रि० अचलजाताद्योऽयत्र ।

अचलत्विष्यु० अचला बङ्गप्रक्षालनेनापि सालिन्यानप्रगमात्

स्थिरा लिट् कान्तिर्यस्य । कोकिले । स्थिरकान्तिमति
वि० । कर्मधा० । स्थिरायां कान्तौ खी ।

अचलत्विष्यु० यु० अचलेत्यः वेष्टि द्विष्ट-क्रिप् ४८० । इन्द्रे
तस्माचलपक्षाच्चेदक्तवासंशात्वं तत्कथा गोलभिष्कब्दे
वक्ष्यते । अचलरिष्वादयोऽयत्र यु० । पर्वतजाते त्रिः ।
अचलपति यु० इत० । हिमाचले । यथा तस्य तत्पतित्वं
तथाचलराजशब्दे वक्ष्यते ।

अचलभ्रातृ यु० बौद्धभेदे ।

अचलराज यु० अचलानां राजा अच् समा० । हिमाचले
“शैलानां हिमवनं च नदीनाञ्चैव सागरम् । गम्भीराणा-
मधिपतिं चक्रे चित्वरथं विधिरिति” ब्रह्मपुराणे तस्मा-
चलराजत्वसुक्तम् अचलाधिपादयोर्यत् ।

अचापल न० चपलस्य भावः अण् न० त० । चाञ्चल्यविरोधि-
स्थिरतायाम् । ब० । चाञ्चल्यशून्ये स्थिरे त्रिः ।

अचापल्य न० चपलस्य भावः अण् न० त० । चाञ्चल्य
विरोधिस्थिरतायाम् व० । ब० । चाञ्चल्यशून्ये त्रिः ।

अचिकण्ण त्रिः न चिकण्णः । चिकण्णताविरोधिरुच्चत्वति ।

अचिन्त त्रिः नास्ति चित्तं यस्य । चित्तशून्ये चेतना
रहिते “अचिन्तहस्तिवेनोष्टगिति” अचिन्तादेशकाला
ट्ठगिति” च पा० । स्थावरादीनान्तु न चित्तशून्यत्वं
किन्तु विशिष्टचेतनाराहित्यमेवेति अचेतनशब्दे वक्ष्यते ।

अचिन्तनीय त्रिः चिन्तयितुं अतुमापकहेत्वभावेन तर्क-
यितुमशक्यः चिति-शक्यार्थं कर्मणि अनीयर् न० त० ।
अतुमापकहेत्वभावेन तर्कयितुमशक्ये । “अचिन्तनीय
सु तव प्रभाव इति” रघु० । तदर्थे यत् । अचिन्त्योऽ-
पुक्तार्थे त्रिः । “अचिन्त्याव्यक्ताहृपाय निर्गुणाय गुणात्मने
समस्तजगदधारमूर्च्छये ब्रह्मणे नमः” इति खूर्य० ।

अचिन्तित त्रिः न चिन्तितः । पूर्वरूपादिकारणानु-
साम्बानादिकमन्तरेण अतर्किते “विष्वर्नियोगादेतन्मे
अचिन्तितष्टपस्थितमिति” युरा० ।

अचिर न० न चिरम् । अल्पकाले, अल्पकालस्यायिनि
वस्तुमात्रे त्रिः । “अचिरेणैव कालेन वंशनाशो भवेद्-
भ्रुमिति युरा० । अचिरांशुः अचिरप्रभा अचिरद्युतिः ।

अचिरत्विष्यु० खी अचिरा अल्पकालस्यायिनी त्विट् कान्ति-
रस्याः । विद्युति । अल्पकालकान्तियुक्ते त्रिः ।

अचिरद्युतिः खी अचिरा अल्पकालस्यायिनी द्युर्त्यस्याः ।
विद्युति । अल्पकालस्यायिद्युतिमिति त्रिः । कर्म० ।
अल्पकालस्यायिन्यां कान्तौ खी ।